

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія Воздвиження Чесного Хреста PARISH BULLETIN № 35, SEPTEMBER 6, 2020 A.D. Парафія Воздвиження Чесного Хреста

14th Sunday after Pentecost
14 Нед по Зісланню Святого Духа

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

Today's Gospel parable is about anyone who has been given the invitation to the feast of faith and refuses to take advantage of it. Yes, the Jews as a nation lost their status as the chosen people because they would not join the new chosen people, which is the Church. But any Christian can also lose his status as being among the chosen if he will not accept Christ's invitation to the feast of faith. Just because we are formal members of a parish does not mean that we are feasting at the banquet. It is not only Jews who have lost their place at the table—whole parishes and even nations who have abandoned Christ have found themselves outside the communion of the chosen.

That is why this parable should serve as a warning to any church and to any Christian who do not avail themselves of what the Son of God is offering as He calls us into the marriage banquet. You cannot count yourself as a wedding guest if you do not show up to the wedding. It is not enough merely to have received the invitation. It is not enough merely to send a gift or a card. You have to show up. You have to participate. You have to be engaged. Or else you are not a guest at the banquet.

Troparion, Tone 5: Let us the faithful acclaim and worship the Word,* co-eternal with the Father and the Spirit,* and born of the Virgin for our salvation.* For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death* and to raise the dead by His glorious resurrection.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 5: You, my Saviour, descended to Hades,* and as the Almighty, You shattered its gates.* With Yourself You, as the Creator, raised the dead and shattered the sting of death,* and delivered Adam from the curse, O Lover of Mankind.* And so we cry out: "Save us, O Lord."

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 5: Rejoice, O rampart and protection of those who have recourse to you!* Rejoice, O tranquil haven and Virgin,* who gave birth in the flesh to your Maker and God!* Fail not to intercede for those* who sing and worship the Child you bore.

Prokeimenon (Tone 5) You, O Lord, will guard us and will keep us* from this generation and for ever.

Verse: Save me, O Lord, for there is no longer left a just man.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Corinthians (1:24-2:4)

Brothers and Sisters, it is God who establishes us with you in Christ and has anointed us, by putting his seal on us and giving us his Spirit in our hearts as a first installment. But I call on God as witness against me: it was to spare you that I did not come again to Corinth. I do not mean to imply that we lord it over your faith; rather, we are workers with you for your joy, because you stand firm in the faith. So I made up my mind not to make you another painful visit. For if I cause you pain, who is there to make me glad but the one whom I have pained? And I wrote as I did, so that when I came, I might not suffer pain from those who should have made me rejoice; for I am confident about all of you, that my joy would be the joy of all of you. For I wrote you out of much distress and anguish of heart and with many tears, not to cause you pain, but to let you know the abundant love that I have for you.

Тропар (глас 5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово,* що від Діви народилося на спасіння наше,* прославмо, вірні, і поклонімся,* бо Воно благозволило тілом зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити померлих* славним воскресінням Своїм.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 5): До аду, Спасе мій, зійшов Ти,* і, як всемогутній, сокрушивши його брами,* Ти, Чоловіколюбче, як Творець, воскресив з Собою померлих,* жало смерті вирвав, й Адама від прокляття визволив.* Тому всі до Тебе звиваємо:* Спаси нас, Господи!

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 5): Радуйся, Брамо Господня, непрохідна!* Радуйся, Охороно і Покрове тих, що до Тебе приходять!* Радуйся, тиха Пристане і Вседіво, що Свого Творця і Бога тілом породила!* Молись безупинно за тих, що прославляють* і почитають Народоженого від Тебе.

Прокімен (глас 5): Ти, Господи, збережеш нас і захистиш нас* від роду цього і повік.

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного.

До Коринтян послання святого апостола Павла читання (1:21-2:4)

Браття і Сестри, той, хто утверджує нас з вами у Христі і хто помазав нас, то Бог, який поклав на нас свою печать і дав у наші серця завдаток Духа. Я ж призиваю Бога на мою душу, що я, щадячи вас, не прийшов більш у Коринт. Не наче б ми панували над вашою вірою, але ми хочемо співпрацювати вам на радість; бо ви щодо віри стоїте твердо. Я постановив не приходити до вас знов у смутку; бо коли я вам завдаю смутку, хто мене розважить, як не той, що зазнає від мене смутку? Написав я, отже, щоб, коли прийду, не мати смутку від тих, від кого мені належалася б радість; бо я відносно вас певний, що моя радість – радість усіх вас. З великого бо горя та туги серця писав я вам, і крізь ревні сльози, не щоб ви сумували, але щоб знали мою любов до вас надмірну.

Алилуя (глас 5):

Стих: Милості Твої, Господи, оспівуватиму повік, і з роду в рід сповіщу устами моїми Твою вірність

Стих: Бо сказав Ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина Твоя.

Alleluia (Tone 5):

Verse: Your mercies, O Lord, I will sing for ever; from generation to generation I will announce Your truth with my mouth.

Verse: For You have said: Mercy shall be built up for ever; in the heavens Your truth shall be prepared.

Gospel: (Matthew 21: 33-42)

The Lord spoke this parables: “The kingdom of heaven may be compared to a king who gave a wedding banquet for his son. He sent his slaves to call those who had been invited to the wedding banquet, but they would not come. Again he sent other slaves, saying, ‘Tell those who have been invited: Look, I have prepared my dinner, my oxen and my fat calves have been slaughtered, and everything is ready; come to the wedding banquet.’ But they made light of it and went away, one to his farm, another to his business, while the rest seized his slaves, mistreated them, and killed them. The king was enraged. He sent his troops, destroyed those murderers, and burned their city. Then he said to his slaves, ‘The wedding is ready, but those invited were not worthy. Go therefore into the main streets, and invite everyone you find to the wedding banquet.’ Those slaves went out into the streets and gathered all whom they found, both good and bad; so the wedding hall was filled with guests. “But when the king came in to see the guests, he noticed a man there who was not wearing a wedding robe, and he said to him, ‘Friend, how did you get in here without a wedding robe?’ And he was speechless. Then the king said to the attendants, ‘Bind him hand and foot, and throw him into the outer darkness, where there will be weeping and gnashing of teeth.’ For many are called, but few are chosen.”

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

Our Liturgical Year

"O Author of all created things, Who has established the seasons and the years, bless the crown of the year with your goodness, O Lord." (Troparion of the Indiction)

Our Eastern Rite is a priceless heritage and treasure of the Eastern Church and our Ukrainian people. It is noted for its venerable antiquity, its profound content, its mysticism, symbolism, and magnificent liturgical ceremonies. Developed by the greatest and most gifted of the faithful of the Eastern Church of different ages, countries and

Євангеліє: (Мт 22:1 - 14)

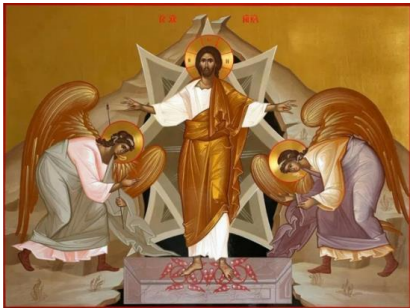
Сказав Господь притчу оцю: Царство небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти. Тоді він знову послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: ось я зготував обід мій, зарізано волів та годовану худобу, все готове, ідіть на весілля. Та вони ним знехтували й пішли геть, хто на власне поле, хто до свого крамарства; інші ж, схопивши слуг, знущалися з них і вбили. Розгнівався цар і вислав військо, яке вигубило тих убивців, а їхнє місто спалило. Тоді він мовив своїм слугам: Обід готовий, але запрошені були негідні. Підіть, отже, на роздоріжжя, і кого лише здибаєте, кличте на весілля. Вийшли ці слуги на дороги й зібрали всіх, кого тільки спіткали, і злих і добрих, так що весільна світлиця була повна гостей. Як же ввійшов цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі? Той мовчав. Тоді цар промовив до слуг: Зв'яжіть йому ноги й руки й киньте геть у темряву кромішню. Там буде плач і скрегіт зубів. Багато бо покликаних, але мало вибраних.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

Our Liturgical Year

peoples, it has been sanctified by the prayers, tears, and sacrifices of the saints, as well as by the blood of martyrs. Our Rite, a faithful reflection of our holy faith, beautifully harmonizes with the soul, mentality and character of our people.

An integral part of our Rite and its most beautiful expression is the Liturgical Year. It resembles a grand panorama in which we find painted in radiant and vivid colors the whole history of man's redemption. During the Liturgical Year we have the opportunity to meditate upon and relive the glorious mysteries and events in the life of Jesus Christ and his most Holy Mother. It places before us, for our admiration and imitation, the heroic deeds and virtues of saints, martyrs and holy people. The Liturgical Year calls well experience days of spiritual joy, jubilation and triumph as holy sorrow for our sins.

For many long centuries our Rite has preserved our Church and people in our native land. It do the same for us and our children now in the various settlements throughout the world. Obviously, therefore, we should not only know our Rite, cherish

it and live according to its precepts, but also we should bring up our children in such a manner that they too will know and cherish it.

With this in mind, we wish to present in this book, "A Byzantine Rite Liturgical Year", a series of outlines of the history, meaning, content, and practices of our Liturgical Year. We shall begin by considering our Liturgical Year in general.

What is the Liturgical Year?

In a pastoral letter issued at the close of the Second Vatican Council (1965), our Bishops, Archbishop Cardinal Joseph Slipyj, defined the Liturgical Year as: 'A liturgical cycle of the Universal or some particular Church, that consists of Sundays, weekdays the feasts of our Lord, the Mother of God, the saints and and forbidden times.'

We call Liturgical Year the Ecclesiastical or Church Year, because it contains the Church Calendar, which in some respects is similar to and in others differs from the civil calendar in that it does not begin the New Year with the first of January as does the civil year, but begins it with the first day of September, which is called the Beginning of the Indiction. This means that the whole cycle of our Church Year begins with the first of September and ends with the thirty first of the following August. differs from the civil calendar. In the Eastern Church the

What is Meant by Indiction?

The word "indiction" comes from the Latin word "indictio", which literally "institution, proclamation, appeal, announcement.' The "indiction" was an edict of the Roman Emperors used to determine the land tax throughout the Roman Empire. Such edicts began to appear during the reign of Diocletian (284-305) in the year 297 A.D. At first, they were issued every five years, then later every fifteen years. Gradually the word only an imperial well as the "indiction" came to denote not first proclamation, but also a fifteen year cycle as day of this cycle. Originally, used exclusively for fiscal the indiction was and tax purposes. But slowly it began to be used in determining the various This fiscal year did not coincide dates of civil life. which, since the reform of Julius with the astronomical Caesar in the year coming of Christ, began with the first day of year 46 to the first day of the indiction was originally the January. The September because that was twenty-third of Augustus was the day on which Caesar born, but under Constantine the Great (306-337) it was the first day of September.

The Beginning of the Indiction – The New Liturgical Year

The Fathers of the First Ecumenical Council in Nicea in the year 325 adopted the first of September as the opening of the New Church Year and this day has been observed in the Eastern Church to the present time. The Latin Church opens its Liturgical Year on the first day of Advent, i.e., the beginning of the preparation for Christmas.

The indiction of which we are speaking - for there were other indictions is called the Byzantine (or Constantinopolitan or also the Constantinian) indiction which, except for Egypt, became mandatory throughout the Roman Empire. Justinian I (527-565) made dating by indiction compulsory for all legal documents. The Roman Church during the reign of Pope Pelagius II (579-590) adopted the indiction for establishing the dates of documents, and this practice was not abandoned until the year 1097.

The Beginning of the Indiction - A Church Feast

Later, when the first day of September was designated as the beginning of the «New Year», it assumed a religious character and became a feast of the Church, i.e., a day which had its own special liturgical service. On this Church commemorates the day on which Christ day our entered the synagogue in Nazareth and read from the scrolls me... to proclaim the Lord's of the prophet Isaiah: ""The Spirit the words of the Lord has been given me, for He anointed year of favor." (Luke 4,18-19) No reliable evidence exists to indicate when the beginning of the Indiction became a feast of Church; we do know, however, that it the already existed in the eighth century.

The Character and Content of the Liturgical Year

The Liturgical Year is so arranged that its occupied by our Divine Saviour; around him central place is the angels and saints. In the decree of the Second Council on the 'Constitution on the Liturgy" we read: ""Holy Mother Church is conscious that she must celebrate the saving work of her divine Spouse by devoutly recalling it on certain days throughout the year. Every week, on the day which she has called the Lord's day, she keeps the memory of the Lord's resurrection, which she also celebrates once a year, together with His blessed passion, in the most solemn festival of Easter. Within a cycle of a year, moreover, she unfolds the mystery of Christ, from the incarnation and birth until ascension, the day of Pentecost, and the expectation of blessed hope and the coming of the Lord.""

The Most Pure Virgin Mary, who has been accorded the most prominent place after Christ in the work of redemption, also stands nearest to Christ in the Liturgical Year. This is evident in the various feasts in honor of the Mother of God. The decree on the "Constitution on the Liturgy" declares that: "In celebrating this annual cycle of Christ's mysteries, holy Church honors with special love the Blessed Mary, Mother of God, who is jointed by an inseparable bond to the saving work of her Son. In her, the Church holds up and admires the most excellent fruit of the redemption, and joyfully contemplates, as in a faultless image, that which she herself desires and wholly to be."

Around the persons of our Lord Jesus Christ and His most holy Mother we see the grand choir of the Church Triumphant in heaven, that is, all the saints of the Old and New Testaments: "The Church," says the same Council, ""has also included in the annual

cycle days devoted to the memory of martyrs and the other saints. Raised up to perfection by the manifold graces of God and already in possession of eternal salvation, they sing God's perfect praise in heaven and offer prayers for us".

Holy Church, like a good Mother, also commemorates during the Liturgical Year her children who departed into eternity, and who are in purgatory. For this reason, she has designated certain special days, called "Souls Days" on which she offers prayers and special memorial services for the faithful departed. Finally, the Church Militant also dedicates special times in the Church Year in which the living are asked to engage in spiritual works, prayer, fasting and penance in order to develop their spiritual life more fully. "Finally, we read in the decree on the "Constitution on the Liturgy", "in the various seasons of the year and according to her traditional discipline, the Church completes the formation of the faithful by means of pious practices for soul and body, by instruction, prayer, and works of penance and of mercy."

In summary, our Liturgical Year is a mighty hymn of honor and glory to God, in which the threefold Church takes part - the Church Triumphant in heaven, the Church Suffering in purgatory, and the Church Militant on earth. In the Church Year, the entire content of our holy faith finds its most beautiful expression. Like a colorful rainbow our Liturgical Year joins earth to heaven, and enlightens, purifies, sanctifies and lifts us up to God.

Літургійний рік

"Усього створіння, Створителю, що у своїй власті установив часи й літа, — благослови, Господи, вінець літа Твоєї доброти"

(Тропар Індикту).

Наш східний обряд — це безцінна спадщина і скарб Східної Церкви й усього українського народу. Він відзначається давнім походженням, глибоким змістом, великою містикою й символікою та урочистими богослужбовими церемоніями. Його творили найкращі сини й вірні нашої Східної Церкви різних часів, країн і народів. Він освячений молитвами, сльозами, жертвами святих та кров'ю мучеників. Наш обряд — це дзеркальне відображення святої віри. Він найкраще відображає душу, психіку й характер українців.

Найкращим виявом і обов'язковою частиною нашого обряду є літургійний рік. Це наче велична панорама, на якій найкращими барвами змальована ціла історія відкуплення людського роду. Тут маємо нагоду осмислювати й наново

переживати ряд світлих таємниць з життя Ісуса Христа і Пресвятої Богоматері. Перед нами постають геройські подвиги й чесноти чисельного хору святих, мучеників і праведних душ. Ми переживаємо як дні духовної радості й підйому, так і дні святого смутку, посту й покути за гріхи.

Наш обряд сотні літ оберігав Церкву й народ у Рідному Краю. Він і сьогодні може оберезити нас і дітей наших, розсіяних по всьому світі. Тож нам необхідно знати свій обряд, цінувати, любити його, жити ним і виховувати своїх дітей в любові до нього.

З цією метою — під гаслом "ПІЗНАЙ СВІЙ ОБРЯД" — хочемо дати ряд нарисів про історію, характер, зміст і практику нашого церковно-літургійного року. У цій статті розкриємо загальні відомості про літургійний рік.

ЩО ТАКЕ ЛІТУРГІЙНИЙ РІК?

Наші владика разом з Верховним Архієпископом і Кардиналом Йосифом у своєму пастирському посланні на закінчення Другого Ватиканського Собору 1965 року подають таке визначення літургійного року: "Літургійний рік — це літургійний порядок Вселенської чи якоїсь помісної Церкви, який складається з неділь, днів тижня, празників Господських, Богородичних, святих Божих угодників та періодів постів і закатаних часів".

Літургійний рік звано також церковним, бо в ньому міститься церковний календар, який у дечому збігається, а в дечому відрізняється від світського календарного року. Церковний рік нашої Східної Церкви відрізняється тим, що не починається тоді, коли світський, тобто 1 січня. Його початком, що зветься також початком індікту, є 1 вересня. Це значить, що повний круг нашого церковно-літургійного року триває від 1 вересня до 31 серпня.

Що значить індикт?

Слово "індикт", з латинської *"indicto"*, дослівно означає проголошення або податок. Це був едикт римських цісарів, в якому з метою збирання податків містився наказ через деякий час проводити оцінку земельних маєтків громадян держави. Такі едикти почали з'являтися за цісаря Діоклетіяна (284-305) від 297 року по Христі, спочатку що п'ять, а відтак що п'ятнадцять літ. З часом слово "індикт" почало позначати не тільки цісарський наказ, але й період п'ятнадцятилітнього циклу і також його перший день. Спо-

чатку індикт використовували тільки з метою збирання податків, але з часом він стає також вихідною точкою на позначення різних дат із громадського життя. Цей фінансовий рік не збігався з астрономічним, який від реформи Юлія Цезаря в 46 році до Христа починався 1 січня. Першим днем індікту було 23 вересня, бо це була дата уродин цісаря Августа, а за цісаря Костянтина Великого

(306-337) — 1 вересня.

Початок індікту — Новий церковний рік

Отці Першого Вселенського Собору в Нікеї у 325 році прийняли дату 1 вересня за початок Нового церковного року. Це залишилося у Східній Церкві аж до сьогодні. Латинська Церква починає літургійний рік першою неділею адвенту, тобто різдвяного посту.

Індікт, про який йшла мова, — бо були ще й інші індікти, — називають візантійським, константинопольським, або також Костянтинівим. Він діяв у всьому римському царстві, за винятком Єгипту. Цісар Юстиніян I (527-565) зобов'язав датувати усі легальні документи відповідно до індікту. Римська Церква за папи Пелагія II (579-590) прийняла індікт для датування документів і щойно в 1097 р. його скасувала.

Початок індікту — церковне свято

Коли 1 вересня стало одночасно початком церковного року або, як сказано в церковному календарі, початком "нового літа", то воно стало і церковним святом, тобто днем, що має окрему богослужбу. Наша Церква в цей день згадує подію з життя Ісуса Христа, коли Він прийшов до божниці в Назареті і прочитав слова пророка Ісаї: "Господній Дух на мені, бо він мене помазав... оповістити рік Господній сприятливий" (*Лк. 4, 18-19*). Немає точних свідчень, коли початок індікту став церковним святом, але воно вже існувало у VIII сторіччі.

Характер і зміст Літургійного року

Літургійний рік складено так, що центральне місце в ньому посідає наш Божественний Спаситель в оточенні ангелів і всіх святих. У документі Другого Ватиканського Собору — *Конституції про Святу Літургію* — читаємо: "Свята Мати Церква вважає, що завданням її є в означені дні протягом року відсвятковувати святим способом спасенне діло божественного Обручника. Щотижня, у день, що його назвала неділею, вона згадує Господнє Воскресення, яке також раз у році звеличує найбільшими вчистостями Пасхи, разом із Його святими стражданнями. А ціле Христове таїнство вона розгортає протягом річного круга: від Воплочення і Різдва, аж до Вознесення, до дня П'ятдесятниці та й до очікування блаженної надії й Господнього пришествя" (§ 102).

Пречиста Діва Марія, яка в справі відкуплення посідає перше місце після Христа, стоїть найближче до Христа і в літургійному році. Про це свідчать різні Богородичні празники. У *Конституції про Святу Літургію* сказано: "У святкуванні цього річного круга Христових таїнств свята Церква з особливою любов'ю

вшановує Преблагословенну Богородицю Марію, яка нерозривним зв'язком поєднується зі спасенним ділом свого Сина. У ній Церква оглядає та прославляє найбільш знаменитий овоч Відкуплення і, немов у найчистішому образі, з радістю оглядає те, чим і вся вона прагне й надіється бути" (§ 103).

А довкола особи Христа Господа і його Пресвятої Матері ми бачимо величний хор прославленої Церкви в небі, тобто всіх святих Старого й Нового Завіту. "Крім цього, в річний круг Церкви, — сказано в тому самому документі, — вставила вона пам'ять мучеників й інших святих, що через різновидну Божу благодать дійшли до досконалости і, осягнувши вічне спасення, співають Богам в небі досконалу славу та за нас заступаються" (§ 104).

Свята Церква, як добра мати, пам'ятає в часі літургійного року і про своїх дітей, що відійшли до вічності і з волі Божої покутують у чистилищі. Тому призначила окремі дні, що їх звемо задушними, на моління і відправи за померлих. Укінці і воююча Церква присвячує в церковному році особливі періоди для своїх духовних подвигів, молитов, постів й покут. "Врешті Церква, — сказано в *Конституції про Святу Літургію*, — згідно з традиційним навчанням у різні часи року вдосконалює знання своїх вірних побожними вправами духа й тіла, поученнями, моліннями, ділами покути й милосердя" (§ 105).

Отже, наш церковно-літургійний рік — це могутній гимн чести і слави Богам, у якому бере участь трояка Церква: прославлена в небі, яка воює на землі і страждає в чистилищі. У ньому найкраще виражена наша свята віра. Літургійний рік — це наче різнобарвна веселка, що єднає землю з небом, а нас самих просвічує, очищує, освячує і підносить до Бога.

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday to Sarah Sorochuk, and Happy wedding Anniversary to Peter and Tillie and aslo** those who celebrated their birthdays or anniversaries this past weeks. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✠ **TODAY Blessing of Students&Teachers.** after the Divine Liturgy all students and teachers will receive a special blessing for a new academic year.

✠ **Prayer request:** pray for the sick and infirmed of our Parish in your prayers: Anna, Denis, Tillie, Anna, Sylvia and those who have asked us to pray for them.

✠ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to 502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 6 - 13 September, 2020 A.D.

SUN, SEP 6	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE SEP 8	Divine Liturgy Nativity of the Mother of God Різдво Пресвятої Богородиці (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 07:00 PM
WED SEP 9	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM
THU SEP 10	Divine Liturgy Moleben to St Mother Teresa (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 07:00PM
FRI SEP 11	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 07:00 PM
SAT, SEP 12	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
SUN, SEP 13	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR September 2020

SUNDAY, Sep 13: 09:00am - DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am - DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799